Bereishit

R. Ayal Robkin – robkin@hadar.org

VBM 5787/2026

Opening Question: What is the unified theory for the roots of evil? What is the unified theory for the roots of good? (They should be the inverse of one another)

Why Open with Bereshit?

מה טעם פתח בבראשית

1. "In the beginning God created the heaven and the earth" (Genesis 1:1). And in Rashi he brings: "Rabbi Yitzchak said: The Torah should not have been commenced except from 'This month shall be unto you' (Exodus 12:2), which is the first commandment with which Israel were commanded. What is the reason that He opened with 'In the beginning'? On account of 'He hath declared to His people the power of His works, in giving them the heritage of the nations' (Psalms 111:6). For if the nations of the world say to Israel: 'You are robbers, for you conquered the lands of the seven nations,' they say to them: 'The entire earth belongs to the Holy One, Blessed be He; He created it and gave it to whomever was right in His eyes. By His will He gave it to them, and by His will He took it from them and gave it to us.'" And it requires clarification: for behold, only the matter of the first portion was settled by this, wherein the order of Creation was stated and that the entire earth belongs to the Holy One, Blessed be He; but as of yet, the matter of all the rest of the portions until "This month shall be unto you" has not been explained—why were they written in the Torah?

בראשית ברא א' את השמים ואת הארץ. וברש"י מביא, אמר רבי יצחק לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחדש הזה לכם שהיא מצוה ראשונה שנצטוו ישראל, ומה טעם פתח בבראשית, משום (תהלים קיא) כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים, שאם יאמרו אומות העולם לישראל ליסטים אתם שכבשתם ארצות שבעה גוים, הם אומרים להם כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו ברצונו נתנה להם וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו. וצ"ב שהרי לא נתיישב בזה אלא ענין הפרשה הראשונה, בה נאמר סדר הבריאה ושכל הארץ של הקב"ה היא, אבל עדיין לא מבואר ענין כל שאר הפרשיות עד החדש הזה לכם, מדוע נכתבו בתורה.

2. And the matter can be explained according to what was stated from the holy Gaon, Rabbi Chaim Vital, of

ויל"ב הענין ע"פ מד"א מהגה"ק ר"ח ויטאל ז"ל בספרו שערי

blessed memory, in his book Sha'arei Kedushah (Part 1, Gate 2): "For character traits [Middot] are not among the 613 commandments, because they are essential preparations for the 613 commandments in their fulfillment or in their nullification. Therefore, the matter of bad character traits is much, much harder than the transgressions themselves; and because they are fundamentals and foundations, they were not counted among the 613 commandments, and it turns out that one needs to beware of bad character traits more than [falling short in] the fulfillment of the commandments," etc. In his holy words, the wonder is settled as to why matters of character traits—concerning which we find that our Sages of blessed memory were extremely stringent—were not explicitly detailed as commandments in the Torah. For since the matter of purifying character traits is the preparation and chariot for the Torah, and the Torah rests upon a person only after he has already purified his character traits, therefore the matter of character traits was not mentioned as formal commandments in the Torah, for the Torah is given to a Jew only after he purifies his character traits. However, one must still understand: for behold, the Torah is the source of instruction and a living Torah for a Jew for all his knowledge, as "there is nothing that is not hinted at in the Torah," and a Jew has no other sources from where to learn. If so, also regarding character traits, the Torah is what must establish the definition of which traits are good traits and which are bad traits; and if matters of character traits are not detailed in the Torah, from where shall a Jewish person learn to know the Torah of character traits and the path in which they shall walk?

קדושה (ח"א ש"ב): "שאין המדות מכלל תרי"ג המצות, כי הן הכנות עיקריות אל תרי"ג המצות בקיומם או בביטולם, ולפיכך ענין המדות הרעות קשים מן העבירות עצמם מאד מאד, ולהיותם עיקרים ויסודות לא נמנו בכלל תרי"ג המצות, ונמצא כי יותר צריך להזהר ממדות הרעות יותר מן קיום המצות" וכו'. בדבריו הק' מתיישבת התמיהה, מדוע עניני מדות, שמצינו לחז"ל שהחמירו בהם ביותר, לא נתפרשו בתורה. דמאחר שענין טהרת המדות הוא ההכנה והמרכבה לתורה, ואין התורה יכולה לחול על האדם רק לאחר שכבר טהר מדותיו, לפיכך לא נזכרו ענין המדות בתורה, כי התורה ניתנה ליהודי רק אחר שמטהר מדותיו. אמנם עדיין יש להבין שהרי התורה היא מקור ההוראה ותורת חיים ליהודי לכל ידיעותיו, דליכא מידי דלא רמיזא באורייתא, ושום מקורות אחרים אין ליהודי מהיכן ללמוד, וא"כ גם בענין מדות, התורה היא שצריכה לקבוע את ההגדרה אלו מדות הן מדות טובות ואלו הן מדות רעות, ואם לא יתפרשו עניני מדות בתורה מהיכן ילמד איש יהודי לדעת את תורת המדות והדרך אשר ילכון בה.

3. And it can be said that this indeed is the concept of the portions of the Torah from Bereshit until "This month shall be unto you"—that they are a complete Torah regarding the purification of character traits, and teach us

וי"ל שזה אכן ענינם של פרשיות התורה מבראשית עד החדש הזה לכם, שהם תורה שלמה בענין טהרת המדות, ומורים לנו יסודות

עבודת ה'. כי בתורה אין ספורי דברים בעלמא, אלא תורה היא כמשמעותה מלשון הוראה, שכל התורה על כל מלה ואות שבה מורים לנו תורת חיים, ועד"ז כל ספר בראשית מלמד אותנו תורת חיים בענין טהרת המדות, שזהו ענין כל פרשיות אלו שכולם מדברים בעניני מדות. וכדאי' בחז"ל (ע"ז כה.) שספר בראשית נקרא ספר הישר, שהוא ספרן של האבות הק' שנקראו ישרים. שתואר ישרים מרומז על ענין טהרת המדות, כמד"כ ועשית הישר והטוב בעיני ה', שקאי על עניני מדות טובות שלא נכללו בתרי"ג מצוות. ולכך נאמר זאת בראשית התורה עוד קודם למתן תורה ולכל עניני המצוות המתחילים בהחדש הזה לכם, כי כאמור המדות הם ההקדמה לתורה.

foundations of the service of Hashem. For in the Torah there are no mere stories, but rather Torah is to be understood according to its plain meaning, [derived] from the language of instruction [hora'ah], so that the entire Torah, upon every word and letter within it, instructs us in a living Torah. In this manner, the entire Book of Genesis teaches us a living Torah regarding the purification of character traits, for this is the concept of all these portions, which all speak of matters of character traits. And as stated by our Sages of blessed memory (Avodah Zarah 25a), the Book of Genesis is called "the Book of the Upright" [Sefer HaYashar], for it is the book of the holy Patriarchs who were called "upright" [Yesharim]. For the title "upright" hints at the matter of purifying character traits, as it is written: "And you shall do that which is right [yashar] and good in the eyes of the Lord" (Deuteronomy 6:18), which refers to matters of good character traits that were not included in the 613 commandments. Therefore, this was stated at the beginning of the Torah, even prior to the Giving of the Torah and to all matters of the commandments that begin with "This month shall be unto you," because, as mentioned, character traits are the prelude to the Torah.

ובתחילה, קודם עולם התיקון, מלמדת לנו התורה עד היכן מגיע פגם המדות הרעות, ע"פ המבואר בחז"ל (אבות ד) כי ג' אבות הטומאה של המדות הרעות הם הקנאה התאוה והכבוד, שמהם מסתעפים כל המדות הרעות המוציאין את האדם מן העולם. וזהו שנזכר תחילה פרשת קין, שחטאו היה שנפל בקנאה, כמ"ד וישע ה' אל הבל ואל מנחתו ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו, וע"י הקנאה נפל

4. And initially, before the World of Rectification [Olam HaTikkun], the Torah teaches us how far the defect of bad character traits reaches, according to what is explained by our Sages of blessed memory (Avot 4): that the three primary progenitors of impurity [Avot HaTum'ah] among bad character traits are envy, lust, and glory, from which branch out all bad character traits that remove a person from the world. And this is why the portion of Cain was mentioned first, whose sin was that he fell into envy, as it is said: "And the Lord had respect unto Abel and to his offering; but unto Cain and to his offering He had not respect; and Cain was very wroth, and his countenance

כ"כ עד שהגיע למדרגה התחתונה ביותר, ועשה מעשה איום כזה של רציחת אחיו. והתורה מלמדת לנו בזה לאיזו דרגת שפלות ניתן להתדרדר מתוך קנאה. ואח"כ כתיב ענין דור המבול, שפגם דור המבול היה בתאוות, וכמו שאחז"ל (חגיגה יא:) שגזל ועריות הם דברים שנפשו של אדם מחמדתם, ובאלו הענינים היה הפגם של דור המבול, כמ"ד ותמלא הארץ חמס וכי השחית כל בשר את דרכו על הארץ. והתורה מלמדת בזה גודל פגם התאוה, ועד היכן מגעת הנפילה כתוצאה מתאוות. ואח"כ כתיב פרשת דור הפלגה שהיה ענין כבוד, כמ"ד הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם, שהפגם שלהם היה זה שרצו לעשות לעצמם שם וכבוד. והיינו שהתוה"ק מלמדת בפרשיות אלו את ענין ג' מדות אלו שהם שורש כל המדות הרעות, עד היכן מגעת הנפילה על ידיהם, ומה היה בסופם של דורות אלו שנפלו במדות רעות, שנאבדו ונכרתו מן העולם.

fell" (Genesis 4:4–5). And through envy he fell so low that he reached the lowest possible level, and committed such a terrible act as the murder of his brother. And the Torah teaches us in this to what degree of lowliness one can deteriorate out of envy. And afterward it is written, the matter of the Generation of the Flood, whose defect was in lusts, and as our Sages of blessed memory said (Chagigah 11b), that robbery and forbidden sexual relations are things that a person's soul covets, and in these matters was the defect of the Generation of the Flood, as it is said: "And the earth was filled with violence," and "for all flesh had corrupted his way upon the earth" (Genesis 6:11–12). And the Torah teaches in this the magnitude of the defect of lust, and how far the downfall reaches as a result of lusts. And afterward it is written, the portion of the Generation of Dispersion, which was a matter of glory, as it is said: "Come, let us build us a city, and a tower, whose top may reach unto heaven, and let us make us a name" (Genesis 11:4), for their defect was that they wanted to make for themselves a name and glory. That is to say, the Holy Torah teaches in these portions the concept of these three traits that are the root of all bad character traits—how far the downfall reaches through them, and what was the end of these generations that fell into bad character traits, in that they perished and were cut off from the world.

ואח"כ התחיל עולם התיקון כאשר האיר אורו של אברהם אבינו ע"ה, כי רק לאחר שנסתלקה החשכות היה אפשר שיתחיל להאיר. ועולם התיקון הוא ע"י שבעת הרועים שהמשיכו בעולם את תיקון המדות כל אחד במדתו, ותחלת התיקון היתה ממדתו של א"א, מדת החסד, כמ"ד כי אמרתי

5. And afterward the World of Rectification began when the light of Abraham our father, peace be upon him, shone, for only after the darkness was removed was it possible for light to begin to shine. And the World of Rectification occurs through the Seven Shepherds who extended into the world the rectification of character traits, each in his specific trait. The beginning of the rectification was from the trait of Abraham our father—the trait of

עולם חסד יבנה (תהלים פט), ואח"כ תקן יצחק אבינו את מדת הגבורה, ויעקב תקן מדת תפארת וכו', ומכל הפרשיות הכתובים בהם למדים אנו את עניני תיקון המדות. מפרשתו של אברהם אבינו לומדים את מדת החסד שכולל מדת אהבה, שכל פסוק שבה מורה דרכים ונתיבות במדת החסד, ואיך שקיים אברהם אבינו הכנסת אורחים במסירות גוף ומסירות נפש. ואח"כ פרשיותיו של יצחק שהיה מדת הגבורה שכולל מדת היראה ופחד יצחק, והנלמד מענין העקדה. ופרשת יעקב, איך הגביה את כל עניניו הגשמיים למדרגה גבוהה ביותר, וכמרומז בפרשת היותו בבית לבן, שנעשה מכ"ז ענין תורה ועבודת ה'. ופרשתו של יוסף ציס"ע, תיקון מדת יסוד. כל פרשה היא כעין מסכתא בעניני מדות, שהתורה מלמדת בזה ליהודי דרכי טהרת המדות, ולאלו מדרגות עילאיות ביכולתו להגיע בטהרת מדותיו.	Chesed [lovingkindness], as it is said: "For I have said: 'The world shall be built on lovingkindness'" (Psalms 89:3). And afterward Isaac our father rectified the trait of Gevurah [might/discipline], and Jacob rectified the trait of Tiferet [harmony/truth], etc., and from all the portions written about them we learn matters of rectifying character traits. From the portion of Abraham our father we learn the trait of Chesed, which includes the trait of love, wherein every verse within it instructs paths and avenues in the trait of Chesed, and how Abraham our father fulfilled the hosting of guests with devotion of body and devotion of soul. And afterward the portions of Isaac, who embodied the trait of Gevurah, which includes the trait of fear and the "Dread of Isaac," learned from the matter of the Binding of Isaac [Akeidah]. And the portion of Jacob, how he elevated all his physical matters to the highest level, as hinted in the portion of his being in the house of Laban, where from all of this a matter of Torah and divine service was made. And the portion of Joseph, the righteous foundation of the world, the rectification of the trait of Yesod. Every portion is like a treatise on matters of character traits, in which the Torah teaches a Jew ways of purifying character traits, and to what supernal levels he is capable of reaching in the purification of his character traits.
וכן פרשת גלות מצרים וענין ועבדום וענו אותם הכל מהווה המשך לזה. וע"ד שבארנו במק"א הענין מה שאמר הקב"ה לאברהם בברית בין הבתרים, ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אותם, על מה נגזרה עליהם גזירת ועבדום וענו אותם, שלכאורה לא היתה על חטא, ואדרבה ירדו מצרימה שבעים נפש צדיקי עולם שלא חטאו	6. And likewise, the portion of the Egyptian exile and the matter of "and they shall serve them, and they shall afflict them" (Genesis 15:13) all constitutes a continuation of this. And in the manner that we explained elsewhere regarding the matter of what the Holy One, Blessed be He, said to Abraham at the Covenant Between the Pieces: "Know of a surety that thy seed shall be a stranger in a land that is not theirs, and shall serve them, and they shall afflict them"—upon what was the decree of "and they shall serve them, and they shall afflict them" decreed against

מאומה, ואילו בגלות עוד ירדו ונשתקעו במ"ט שערי טומאה, וא"כ מה ענין הגלות שעליה נכרתה הברית. אכן הבי' בזה, כי הקב"ה אמר לאברהם שאם רצונך שבניך יהיו עם הנבחר ויקבלו את התורה, מוכרחים הם לעבור זיכוך מקודם, ואף שלא חטאו צריכים הם לזכך ולצרף את החומר, ורק לאחר הזיכוך הגדול הזה ע"י כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אותם, יהיו מסוגלים לקבל את התורה. והיינו שפרשה זו היא המשך לפרשיות הקודמות העוסקות בעניני מדות, כי החומר הוא השורש שממנו נובעים כל עניני קנאה תאוה וכבוד, ותיקון המדות הוא ע"י זיכוך החומר. ועפ"ד הרי סדר פרשיות התורה, שבחלקה הראשון של התורה, מבראשית ועד החדש הזה לכם, ענינם טהרת המדות וזיכוך החומר, כי כ"ז הוא הכנה לקבלת התורה, וכמובא לעיל מרח"ו זצ"ל.

them? For ostensibly it was not over a sin; on the contrary, seventy souls descended to Egypt, righteous ones of the world who had sinned nothing at all, whereas in the exile they descended further and became immersed in forty-nine gates of impurity. If so, what is the meaning of the exile over which the covenant was forged? Indeed, the explanation in this is that the Holy One, Blessed be He, said to Abraham that if your desire is that your children be the Chosen People and receive the Torah, they must undergo refinement beforehand; and even though they did not sin, they must refine and purge the corporeal material, and only after this great refinement—through "for thy seed shall be a stranger in a land that is not theirs, and shall serve them, and they shall afflict them"—will they be capable of receiving the Torah. That is to say, this portion is a continuation of the preceding portions that deal with matters of character traits, for the corporeal material is the root from which spring all matters of envy, lust, and glory, and the rectification of character traits occurs through refining the corporeal material. And according to these words, behold the order of the portions of the Torah: in its first part, from Bereshit until "This month shall be unto you," their concept is the purification of character traits and the refinement of corporeal material, for all of this is preparation for receiving the Torah, as brought above from Rabbi Chaim Vital, of blessed memory.

והנה איתא בספר חסד לאברהם להס"ק מסלונים זי"ע (בראשית פ"ד א,ה), וז"ל: והנה כתיב עולם חסד יבנה וכו', הענין שהמדות הם בנין העולם, ויש לנו השגה להשיג בהם בזיכוך המעשים מהמדות, וזהו ע"י פתיחת שבעה רועים, אבות עשו סי' לבנים, אברהם חסד ואהבה להשי"ת

7. And behold, it is stated in the book Chesed L'Avraham by our master, the holy elder of Slonim, of blessed memory (Genesis 4:1,5), and these are his words: "And behold, it is written: 'The world shall be built on lovingkindness,' etc. The matter is that character traits are the building of the world, and we have comprehension to attain them through the refinement of deeds from character traits, and this is through the opening of the Seven Shepherds, 'a sign made by the Patriarchs for the

יצחק גבורה וכו', אבל שלש הראשונות לא פתחו אלינו וכו', ולכן ניתנה ארץ שבעת עממין לישראל, אבל הקיני הקניזי והקדמוני שהם החמורות עדיין לא ניתנו לנו, עד בא מלך המשיח והוא יפתח לנו פתח בהם, ומלאה הארץ דעה את ה'. יעוי"ש. והיינו שהענין מה שהורישו ישראל רק את ז' העממין בלבד, כי ירושת הארץ תלויה בתיקון המדות, שעשרת העמים הם כנגד י' המדות. וכיון ששבעת הרועים הק' תקנו את ז' המדות, ע"י שלמות תיקון המדות שלהם זכו ישראל בירושת הארץ את חלק שבעת עממין. משא"כ ג' הספירות הראשונות כתר חכמה ובינה שעדיין לא נתקנו ע"י האבות הק', שאם כי להם היה אחיזה בם, אבל לא השיגו לפתוח אותם לכלל ישראל, ע"כ לא יכלו ישראל להוריש את הקיני הקניזי והקדמוני. ורק כאשר יבא מלך המשיח, שהוא ימשיך התיקון בשלימות בג"ס הראשונות, כמ"ד (ישעיה יא) ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה וכו' רוח דעת ויראת ה', אז יירשו ישראל גם את ארצם. ומדבריו הק' אנו לומדים שירושת הארץ ג"כ תלויה בטהרת המדות, שענינה הוא כעין קבה"ת, לפי שארץ ישראל היא מקור הקדושה, ובירושתה כלולים בנין ביהמ"ק וכל שאר הענינים התלויים בארץ. וישראל זכו לה רק מכח טהרת המדות של שבעת הרועים, שבזה הם המשיכו לכלל

children': Abraham—Chesed and love for Hashem; Isaac—Gevurah, etc. But the First Three [Sefirot: Keter, Chokhmah, Binah] they did not open for us, etc. And therefore the land of the seven nations was given to Israel, but the Kenite, the Kenizzite, and the Kadmonite—which are the severe ones—were not yet given to us, until the coming of King Messiah, and he will open a doorway in them for us, and 'the earth shall be full of the knowledge of the Lord.'" See there. And that is to say that the matter of why Israel inherited only the seven nations alone is because the inheritance of the Land depends on the rectification of character traits, for the ten nations correspond to the ten character traits [Sefirot]. And since the Seven Holy Shepherds rectified the seven character traits, through the perfection of their rectification of character traits Israel merited in the inheritance of the Land the portion of the seven nations. Whereas the First Three Sefirot—Keter, Chokhmah, Binah—which were not yet rectified by the Holy Patriarchs, for even though they had a grasp in them, they did not achieve opening them for the collectivity of Israel, therefore Israel could not inherit the Kenite, the Kenizzite, and the Kadmonite. And only when King Messiah comes, who will extend the rectification in perfection to the First Three Sefirot—as it is said: "And the spirit of the Lord shall rest upon him, the spirit of wisdom and understanding... the spirit of knowledge and of the fear of the Lord" (Isaiah 11:2)—then Israel will inherit their land as well. And from his holy words we learn that the inheritance of the Land also depends on the purification of character traits, whose concept is similar to the Receiving of the Torah, because the Land of Israel is the source of holiness, and in its inheritance are included the building of the Holy Temple and all other matters dependent on the Land. And Israel merited it only by virtue of the purification of character

ישראל את הכח להוריש את ז' עממין ולהגיע לירושת הארץ. ובזה מבוארים דברי רש"י שלכך התחיל התורה מבראשית ועד החודש הזה לכם, שכאמור זה חלק התורה של טהרת המדות, משום כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים, שע"כ ניתנה נחלה לישראל שהם זרעם של האבות הק' שתקנו המדות. ומרומז באומרו הוא בראה ונתנה לאשר "ישר" בעיניו, שישר ענינו כאמור זה שטהר מדותיו שעושה הישר והטוב בעיני ה'. ולכך נכתבו בתורה, שהקב"ה כח מעשיו הגיד לעמו, לתת להם נחלת גוים המה המדות הרעות, שיתקנו ויטהרו את ז' המדות שהם שרשי המדות הטובות.

traits of the Seven Shepherds, through which they extended to the collectivity of Israel the power to inherit the seven nations and arrive at the inheritance of the Land. And with this are explained the words of Rashi: that for this reason He began the Torah from Bereshit until "This month shall be unto you"—because, as mentioned, this is the part of the Torah of purifying character traits—"on account of 'He hath declared to His people the power of His works, in giving them the heritage of the nations,'" for therefore a heritage was given to Israel, who are the seed of the Holy Patriarchs who rectified the character traits. And it is hinted at in His saying: "He created it and gave it to whomever was yashar [upright] in His eyes"—where "upright" means, as mentioned, one who purified his character traits, who does that which is right and good in the eyes of Hashem. And therefore they were written in the Torah, for the Holy One, Blessed be He, declared the power of His works to His people, to give them the heritage of the nations—which are the bad character traits—so that they rectify and purify the seven character traits, which are the roots of good character traits.

וענין ירושת הארץ ע"י תיקון המדות כמו שהוא בכללות ישראל, כן הוא שייך אצל כל יחיד, כמאמר רבותינו הקדושים עה"פ (במדבר יד) טובה הארץ מאד מאד, שהוא ע"ד מאחז"ל מאד מאד הוי שפל רוח (אבות ד), שזה שהוא מאד מאד שפל רוח, שהוא אין ואפס בעיני עצמו, הוא זוכה לירושת הארץ שרואה כי טובה הארץ מאד מאד. והיינו כי מדת ההכנעה היא השורש לכל המדות הטובות, שעי"ז שמכניע לגמרי את הישות שבקרבו הריהו מגיע

8. And the concept of inheriting the Land through the rectification of character traits, just as it is in the collectivity of Israel, so it applies to every individual, as in the statement of our holy Masters on the verse (Numbers 14:7): "The land... is an exceeding [me'od me'od] good land," which is in the manner of what our Sages of blessed memory said: "Be exceedingly [me'od me'od] lowly of spirit" (Avot 4:4). For he who is exceedingly low of spirit, being nothing and nullified in his own eyes, merits the inheritance of the Land in that he sees that "the land is an exceeding good land." And that is to say that the attribute of surrender is the root for all good character traits, for by completely letting go of the ego/being within him, he arrives at all good

character traits, and therefore through the attribute of surrender he merits to achieve that "the land is an exceeding good land." And so it is stated in Nitzotzei Orot on the Holy Zohar (Vol. 3, 159b) in explaining "the land of Canaan": a land given to those who surrender [nechna'im].

לכל המדות הטובות, וע"כ ע"י מדת ההכנעה זוכה להשיג כי טובה הארץ מאד מאד. וכן אי' בניצוצי אורות על הזוה"ק (ח"ג קנט:) בפי' ארץ כנען, ארץ שניתנה לנכנעים.

9. And this is what is stated at the beginning of the portion of Creation: "In the beginning God created the heaven and the earth"—explanation: the Holy One, Blessed be He, created the world in such a manner that there would be free choice in it, and "God hath made even the one over against the other" (Ecclesiastes 7:14), in that He created earthly, physical matters as the root of bad character traits over against heavenly matters as the root of good character traits. "And the earth was unformed and void, and darkness" hints at all physical matters that are the root of bad character traits, which always draw man only toward evil. "And God said: 'Let there be light'"—this is the first word and counsel of Hashem: that he penetrate the light of His Godliness, blessed be He, within himself, and then all the darknesses of his soul will shine; for darkness is the source for all bad character traits, in that by being in darkness and constriction of intellect [tzimtzum ha-da'at], he sees only himself, from which spring all bad character traits, until "every imagination of the thoughts of his heart was only evil continually" (Genesis 6:5). But when he merely raises his gaze to see His light, blessed be He, immediately he will see the nothingness of bad character traits, and all his character traits will be purified and refined. And our master, the Rabbi Noach of Lechovitch, of blessed memory, said: "'And God said: Let there be light, and there was light'—if a Jew who finds himself in darkness says: 'Master of the Universe, I ask of You: Let there be

וזהו האמור בראש פרשת הבריאה, בראשית ברא א' את השמים ואת הארץ, פי' הקב"ה ברא את העולם באופן שיהיה בו בחירה, וזה לעומת זה עשה א', שברא את הענינים הארציים החומריים שורש מדות הרעות לעומת הענינים השמימיים שורש מדות הטובות. והארץ היתה תהו ובהו וחשך, מרומז בזה על כל הענינים הארציים שהם שורש מדות הרעות שמושכים את האדם תמיד רק לרע. ויאמר א' יהי אור, זה דבר ה' הראשון ועצתו, שיחדיר אור אלקותו ית' בקרבו, ואז יאירו כל מחשכי נפשו, שהחשך הוא המקור לכל המדות הרעות, שע"י שנמצא בחשכות וצמצום הדעת אינו רואה רק את עצמו, שמזה נובעים כל המדות הרעות ועד כי הוא רק רע כל היום. וכאשר אך ירים מבטו לראות אורו ית' מיד יראה אפסיות המדות הרעות, ויטהרו ויזדככו כל מדותיו. ומרן הר"ן מלכוביץ זי"ע אמר: ויאמר א' יהי אור ויהי אור, אם יהודי הנמצא בחשכות אומר, רבש"ע אני מבקש ממך יהי אור, עד מתי אהיה בחשכות כזו, שאני בעצמי איני מסוגל

להיחלץ ממנה, רחם עלי והאר אתה עיני ולבי לראות באורך אור. אז ויהי אור, עוזר לו השי"ת ומאיר לו. ובי' המאמר הוא כדאי' ממרן אדמו"ר בב"א זי"ע, שכאשר יהודי מבקש על ענינים גשמיים דנים על כך האם הוא ראוי שימלאו את בקשתו או שאינו ראוי לכך, והאם זה טוב עבורו שימלאו את בקשתו אם לאו, אך כאשר יהודי מבקש מפנימיות הלב רק על רוחניות בלבד, אז לא שייך שיהיה ע"ז שום קטרוג, ואז ויאמר א' יהי אור ויהי אור.

light! How long shall I be in such darkness, where I myself am incapable of extricating myself from it? Have mercy upon me and You! Illuminate my eyes and my heart to see light in Your light!' Then 'there was light'—the Holy One, Blessed be He, helps him and shines upon him." And the explanation of the statement is as brought from our master, the Rabbi in Beit Avraham, of blessed memory: that when a Jew asks for physical matters, they judge whether he is worthy that they fulfill his request or whether he is not worthy of it, and whether it is good for him that they fulfill his request or not; but when a Jew asks from the inwardness of his heart for spirituality alone, then it is impossible that there be any accusation against this, and then "And God said: Let there be light, and there was light."